

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*The Tensions of an
Isolated Jew in a
Foreign Land: Yosef
and Moshe*

*The learning this morning has been dedicated by Leah and Sam Levi in
commemoration of the yaahrtzeits of Yekutiel Stempel (יקותיאל בן יוסף הלוי -
Adar 10) and Sara Stempel (שרה זלדא בת דוד הכהן - Adar 2)*

Mrs. Nechama Price
כח אדר ב' תשע"א • April 3, 2011

- 1. בראשית לז ב אלה | תלדות י יעקב יוסף בן-שבע ערעורה שנה היה ר' עה את-אחיו בצ' אן והוא נער את-בני בלהה ואת-בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביה, מ: ג וישראל אהב את-יוסף מכל-בניו פ, יי-בן-זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פס, ים: ד ויראו אחיו פ, ייא' תו אהב אביהם מכל-אחיו ו, ישנאו א' תו גל' א' ז, כלו דברו לשל' מ: ה ה' וי' חל' מ יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה א' תו: ח ויאמרו לו אחיו המל' ד תמל' ד עלינו אס-משול תמשל בנו ויוספו עוד שנה א' תו על-חל' מ' תיו ועל-דברך, יו: יא ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר, י:**
- 2. בראשית מה:ד,ה** ד ויאמר יוסף אל-אחיו גשורנא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם א' תי מצר, ימה: **בראשית מא -** מה ויקרא פרעה שם-יוסף ז, פנת פענת ויתן-לו את-אסנת בת-פוטי פרע פ' הן אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצר, ים: ג ויליוסף גלד שני בנים בטרם תבוא שנת ה, רעב אשר ז, לדה-לו אסנת בת-פוטי פרע פ' הן און: נא ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה פ, יי-נשני אל' הים את-פלעמלי ואת פל-בית אב, י: **אבן עזרא מא:מה** צפנח פענח- אם זו המלה מצרית לא ידענו פירושה... **רשב"ם מא:מה** כתרג' ולשון מצרים הוא.
- 3. בראשית מב ז** וירא יוסף את-אחיו ויפרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאן באתם ויאמרו מארץ פנען לשברא, כל: ח ויפר יוסף את-אחיו והם ל' א הכר, הו: ט ויזכר יוסף את ה חל מות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את-ערנות הארץ באת, מ: **בראשית מב:לו** ויאמר אליהם ז, יעקב אביהם א' תי שפלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימין תקחו עלי ג'ו כל, גה:
- 4. בראשית מה:א-ג** א ול' אייכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי גל' א-עמד איש אתו בקהתנדע יוסף אל-אח, יו: ב ויתן את-יק' לו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרע, ה: ג ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד אבי ג'י גל' א'ך, כלו אחיו ל, ענות א' תו פי נבקלו מפנ, יו:
- 5. בראשית מה:י**
ו, שבת בא, ר' גשון והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצ, אנך ובך, רך וכל-אשר-לך, ד:
בראשית מז:יא וישוב יוסף את-אביו ואת-אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס פ, אשר צנה פרע, ה:
בראשית מה:יא וכלפליתי א' תך שם פי-עוד חמש שנים רעב פן-תנרש אתה וביתך וכל-אשר-לך, ד:
בראשית מז:יב יב ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו ואת כל-בית אביו לחם לפי הש, ה:
בראשית מז:כז וישב ישכאל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מא, ד:
- 6. בראשית מח:ג-ג** ויאמר ז, יעקב אל-יוסף אל שדי נראה-אלי בלזו בארץ פנען ויברך א' ת, י: ד ויאמר אלי הנני מפרך והרבייתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ הזאת לנרעך אחריך אחזת עול, מ: ה ועתה שני-בניך הגולדים לך בארץ מצרים עד-ב' אי אליך מצרימה ליי-הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון ז, היי-ל, י: ו ומולדתך אשר-הולדתך אחריהם לך ז, היו על שם אחיהם ז, ק, ראו בנ, חל' מ, מ:
פסיקתא רבתי ספ"ג חמשה דברים הרהר יוסף בלבן, בניי נולדו במצרים, תאמר שיברכם? תאמר שיעשה אותם שבטים? תאמר שיעשה אותי בכור? תאמר שידחה את ראובן מן הבכורה? ועל מה לא נכנסה רחל לבכורה? ... "לא יוכל לראות" נסתלקה ממנו רוח הקודש, התחיל יוסף מבקש, ואומר לו, בניי צדיקים הם כמותי, והביא את אסנת אמם לפני אביו ואמר לו, אבא, עשה בשביל הצדקת הזאת, אמר לו "קחם נא אלי ואברכם" הביאם אצלו התחיל מגפפן ומגשקן ושמה בהם אמר, שמא מתוך שמחה תשרה עלי רוח הקודש ואברכם, ולא חזרה עליו רוח הקודש, וכיון שראה יוסף צרתו נטלם ויצא לו לחוץ, ונפל על פניו והרביצם על פניהם ומבקש רחמים, מיד אמר הקדוש ב"ה לרוח הקודש, עד אמתי יהיה יוסף מצטער, הגלי במהרה והכנסי ביעקב שיברכם.
- 7. רש"י שמות א:ה** ויוסף היה במצרים- .. מה בא ללמדנו? וכי לא היינו יודעים שהיא היה במצרים. אלא להודיעך צדקתו של יוסף: הוא יוסף הרועה את צאן אביו, הוא יוסף שהיה במצרים ונעשה מלך, ועומד בצדקו.
בראשית מז:ח ויאמרו אליו חלום חלמנו ופ' תר אין א' תו ויאמר אליהם יוסף הלא לאל הים פת' גים ספרו-נא לך, י:
בראשית מז:טז ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אל' הים ז, ענה את-שלוש פרע, ה:
בראשית מא:לב ועל השנות ה, חלום אל-פרעה פ, עמים פ, יי-נכון הדבר מעם ה, אל' הים וממהר ה, אל' הים ל, עשתו:
בראשית מא נא ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה פ, יי-נשני אל' הים את-פלעמלי ואת פל-בית אב, י: גב ואת שם השני קרא אפרים פ, יי-הפכני אל' הים בארץ עני, י:

בראשית לט:ב-ג ב וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצֻלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם יֶגְיֵן וַיִּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ כֹּל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מְצֻלִיחַ בְּיָדוֹ:

בראשית לט:ה וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אֲתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרַיִם בְּגַלְל יוֹסֵף וַיְהִי בְּרֶכֶת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשֶׂךְ הַ:

בראשית לט:כג אִין וְשָׂר בֵּית־הַסֵּהר רֹאֶה אֶת־כָּל־מְאוֹמֵה בְּיָדוֹ בְּ אֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מְצֻלִיחַ יִחַ: **בראשית מא:לח** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה אֶל־עֶבְדָּיו הֲנִמְצָא כְּנֹה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:

8. בראשית לט:ט אִינוּ גְדוֹל בְּבֵית הַנֶּה מְמַנִּי וְלֹא־חֲשַׁךְ מְמַנִּי מְאוֹמֵה כִּי אִם־אוֹתְךָ בְּ אֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ נָאִיךְ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְחֲטָאתִי לֹאלֹהִים יָם: **גמרא סוטה לו:** א"ר שמעון חסידא יוסף שקידש שם שמים בסתר הוסיפו עליו אות אחת משמו של הקב"ה. **רש"י שם** שנתייחד עם הערוה והעמיד על עצמו וכבש את יצרו.

9. גמרא סוטה לו: באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם, רצונך שימחה שמך מביניהם ותקרא רועה זונות? דכתיב: (משלי כט) ורועה זונות יאבד הון. מיד: (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו.

בראשית לט:יב וַתִּתְפַּשְׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שָׂכְבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיֵּנֶס וַיֵּצֵא הַחֹזֶצֶה: **בראשית לז:כג** וַיְהִי כִּי אֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶת־יְבוּשָׁתוֹ אֶת־כַּתְּמֹנֶת הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: **בראשית מט:ו** כִּי יִגְנֹב גְּנֹבְתֵי מֶאֶרֶץ הָעִבְרִים, וְגַם־פָּה לֹא־עֲשִׂיתִי מְאוֹמֵה, כִּי יִשְׁמְעוּ אֹתִי בְּבוֹר:

10. בראשית מא:מה וַיִּקְרָא פְּרַעֲה שְׁמֵי־יוֹסֵף צַפְנָת פַּעֲנָח וַיִּתְּנֵהוּ אֶת־אֶסְנַת בַּת־פּוֹטִי פְּרַעֲה כִּי הָיוּ אָן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם יָם: **רס"ג בראשית מא:מה** צפנח פענח- מגלה הצפונות.

רמב"ן בראשית מא:מה יתכן שקרא לו שם נכבד כלשון ארצו כי שאל לו. או שהיה המלך יודע שפת ארץ כנען הקרובה אליו. וכן בתו שם משה רבינו כלשון עמו מן המים משיתיהו. **ילקוט שמעוני וישלח קלך** מה עשה שכם בן חמור הביא נערות משחקות חוצה לה מתופפות בתופים ויצאה חוצה לראות בבנות הארץ ושללה ושכב עמה והרתה וילדה את אסנת, ואמרו בני יעקב להרגה אמרו יאמרו בכל הארץ שיש בת זנות באהלי יעקב מה עשה יעקב כתב על ציץ של זהב שם הקודש ותלה על צוארה ושלחה, והכל צפוי לפני הקב"ה וירד מיכאל המלאך ונטלה והורידה למצרים לביתו של פוטיפרע שהיתה אסנת ראויה ליוסף והיתה אשתו של פוטיפרע עקרה וגדלה אותה כבת ולקחה יוסף לאשה: **תזקוני מא:מה** ... ונסתכל בו יוסף שהיתה בת בתו של יעקב ונשאה לו לאשה.

11. בראשית מא:נא וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי יִנָּשְׂא אֶל־הַיָּמִים אֶת־כָּל־עַמְלֵי נְאֻת פְּלִיבֵית אָבִי יָם: נב ואת שם השני קרא אפרים כִּי יִיְהַפְּרֵנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי יָם: **בראשית מב ז** וַיִּרְא יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וַיִּפְרַם וַיִּתְּנָכַר אֶל־יָמֵם וַיִּדְבַּר אִתָּם קְשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאִין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לְשִׁבְרָא, כָּל־חַי וַיִּכְפַּר יוֹסֵף אֶת־אֶחָיו וְהֵם לֹא הִפְּרָ, הוֹי ט וַיִּזְכַּר יוֹסֵף אֶת־חַל מוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִרְגְּלִים אָתֶם לְרֹאוֹת אֶת־עֲרֹנֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם:

12. רמב"ן מב:ט כי בראות יוסף את אחיו משתחוים לו זכר כל החלומות אשר חלם להם וידע שלא נתקיים אחד מהם בפעם זאת, כי יודע בפתרונם כי כל אחיו ישתחוו לו בתחילה מן החלום הראשון, והנה אנחנו מאלמים אלומים (לעיל לז ז), כי אנחנו, ירמוז לכל אחיו אחד עשר, ופעם שנית ישתחוו לו השמש והירח ואחד עשר כוכבים מן החלום השני, וכיון שלא ראה בנימין עמהם חשב זאת התחבולה שיעליל עליהם כדי שביאו גם בנימין אחיו אליו לקיים החלום הראשון תחלה, ועל כן לא רצה להגיד להם אני יוסף אחיכם... ואחרי שנתקיים החלום הראשון הגיד להם לקיים החלום השני.... **וכל שכן אחרי ששמע חלום פרעה שנתברר לו כי יבאו כלם שמה ויתקיימו כל חלומותיו.**

<p>בראשית לז:ב אֵלֶּה הַיָּמִים אֲשֶׁר יָדָתָה וַיַּעֲבֹד יוֹסֵף בְּיִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וָשָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אֶחָיו בְּצֹאן וְהוּא נֶעַר אֶת־בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זְלָפָה נְשֵׁי אָבִיו וַיִּבֵּא יוֹסֵף אֶת־דְּבָרָם רַעַה אֶל־אָבִיהֶם:</p>	<p>בראשית מב:ט וַיִּזְכַּר יוֹסֵף אֶת־חַל מוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִרְגְּלִים אָתֶם לְרֹאוֹת אֶת־עֲרֹנֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם:</p>
<p>בראשית לז:כד וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶת־הַבְּרִיָּה וְהַבּוֹר רַק אִין בּוֹ מַיִם:</p>	<p>בראשית מב:יז וַיִּיְאָסֶף אֶת־מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים:</p>

17. שמות ב:יא

וַיְהִי אִ בְּיָמִים הֵהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיִּרְא בְּסִבְלָתָם וַיִּרְא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ־עֹבְרֵי מַאֲקָה יוֹ:
רמב"ן שמות ב:יא ויצא אל אחיו- כי הגידו לו אשר הוא יהודי והיה חפץ לראותם בעבור שהם אחיו. והנה נסתכל
 בסבלותם ועמלם ולא יכול לסבול ולכן הרג מצרי המכה הנלחץ.
אבן עזרא שמות ב:יא ויצא אל אחיו- **המצרים**, כי בארמון המלך היה.
ספרנו שמות ב:יא וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו- ומצד האחיה התעורר להנקם.
אבן עזרא שמות ב:ג הלא תראה, שהרג המצרי בעבור שהוא עשה חמס. והושיע בנות מדין מהרועים, בעבור שהיו
 עושים חמס להשקות צאנן מהמים שלדו.

18. שמות ב:יט וַתֵּאמְרוּ אִישׁ מִצְרִי הֲצִילָנוּ מִיַּד הָרָעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן:

שמות ב:כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צֹפָרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה:

שמות ב:כב וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִי ה:

שמות ב:טו וַיִּשְׁמַע פְּרָעֹה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לֵאמֹר אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־בְּרַח מִיָּד וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 וַיִּשָּׁב עַל־הַבְּאֵר:

אבן עזרא שמות ב:טז וכל כהן שבמקרא משרת הוא לשם או לעכו"ם... ויתרו היה כהן לשם.

רש"י שמות ב:טז ולכהן מדין רב שבהן, ופרש לו מע"ז..

שמות ד:כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְכָּבָם עָלָיו וַיֵּצֵא אֶת־צֹאֲנוֹ מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה הָאֵלֹהִים
 בְּיָדוֹ:

שמות יח: ג ואת שני בניה אשר שם ה, אחד גרשם פי אמר גר היתי בארץ נכרי, ה: ד ושם ה, אחד אליעזר פ, יא אל ה
 אבי בעזרי ויצלני מחרב פרע, ה:

19. שמות ד:א וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר נְהַן לִי אֲנִי אֲמִינִי לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֵאמֹר לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה:

שמות ד:יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תְּשִׁלְּחֵנִי:

שמות ד:יד וַיִּחַר־אֵף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרַן אֶחִיךָ הֲלוֹי יְדַעְתִּי כִּי יִדְבַר וְיִדְבַר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֹצֵא
 לְקַרְאֲתְךָ וְכִי אַךְ וְשִׁמַּח בְּלִבּוֹ:

שמות ז:א-ב א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נִתְמַיֵּךְ אֶל הַיָּם לַפְּרָעֹה וְאֶהְרַן אֶחִיךָ יְהִי נְבִיאָךְ: ב אָמַר תְּדַבֵּר אֶת־
 פִּלְאֶשֶׁר אֲצַנֵּב וְאֶהְרַן אֶחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרָעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם:

20. שמות ד:יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיִּשָּׁב אֶל־יִתְרוֹ חֹתֵנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלֶכֶה־נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֹחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרָיִם וְאֶרְאֶה
 הַעֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יְתָרוֹ לֵמֹשֶׁה לַךְ לְשָׁלוֹם:

חזקוני שמות ב:כב ... והיה ירא להזכיר מפני מה ברח ממצרים פן יגרשוהו חותנו.

21. שמות ד:כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְכָּבָם עָלָיו וַיֵּצֵא אֶת־צֹאֲנוֹ מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה
 הָאֵלֹהִים בְּיָדוֹ:

שמות יח:ב וַיִּקַּח יְתָרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צֹפָרָה אִשְׁתּוֹ אַחַר שְׁלוֹחַ יְהוָה:

שמות ד:כד-כו כד ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו: כה ונתקח צפ' רה צר ונתכרת את־עַרְלַת בְּנֵה וַתִּגַּע
 לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן־דָּמִים אָתָּה לִי: כו וַיִּכְרַף מִמֶּנּוּ אֵז אֲמָרָה חֲתַן דָּמִים לְמוֹלֶת:

שמות ה:כג וּמֵאֵז בְּאֹתִי אֶל־פְּרָעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הֲרַע לְעַם הַזֶּה וְהַצַּל לִי אֶת־הַצֹּלָת אֶת־עַמְּךָ:

22. אבן עזרא שמות ב:ג אולי סבב השם זה שיגדל משה בבית המלכות להיות נפשו על מדרגה העליונה בדרך הלימוד
 והרגילות, ולא תהיה שפלה ורגילה להיות בבית עבדים. (2) הלא תראה, שהרג המצרי בעבור שהוא עשה חמס. והושיע
 בנות מדין מהרועים, בעלבור שהיו עושים חמס להשקות צאנן מהמים שלדו. (3) עוד דבר אחר, כי אילו היה גדל בין
 אחיו ויכירוהו מנעוריו, לא היו יראים ממנו, כי יחשבוהו כאחד מה.

שמות ב:יז וַיִּבְאוּ הָרָעִים וַיִּגְּשׁוּם וַיִּקְרָא מֹשֶׁה וַיִּוֹשְׁעוּ וַיִּשְׁק אֶת־צֹאֲנוֹ:

שמות רבה ב, ב אמרו רבותינו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברח ממנו גדי ורץ אחריו עד שהגיע
 לחסית כיון שהגיע לחסית נזדמנה לו בריכה של מים ועמד הגדי לשתות, כיון שהגיע משה אצלו אמר אני לא הייתי יודע
 שרץ היית מפני צמא עיף אתה הרכיבו על כתיפו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים לנהוג צאנו של בשר ודם
 כך חיך אתה תרעה צאני ישראל.